

I dessa tre rättsakter fastställs å ena sidan villkoren för beviljande av olika bidrag till uppfödare av nötkreatur, får och getter samt eventuellt ytterligare stöd som djuruppfödare kan omfattas av, och å andra sidan bestäms kriterierna för bidragsberättigade producenter. De tillämpningsföreskrifter som är nödvändiga för att genomföra dessa bestämmelser fastställs av kommissionen enligt förfarandet med en förvaltningskommitté.

2. För övrigt känner den ärade parlamentsledamoten säkert till att rådet har antagit en omfattande lagstiftning om välbefinnande hos animalieproduktionens djur [jfr i synnerhet direktiv 98/58 EG om skydd av animalieproduktionens djur⁽¹⁾]. Därtill kommer, i fråga om exportbidrag, att det i den ovan nämnda grundförordningen om nötkött fastställs ett direkt samband mellan sådana bidrag och respekten för reglerna om djurens välbefinnande.

I artikel 33.9 sista stycket i denna förordning föreskrivs nämligen att "utbetalningen av exportbidrag för levande djur [skall] ske på villkor att bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning om djurens välfärd iaktas, särskilt skydd av djuren under transport."

3. Det tillkommer inte rådet att övervaka medlemsstaternas tillämpning av dess egna rättsakter, eftersom denna befogenhet genom EG-fördraget har tillfallit kommissionen, som därutöver har bemyndigats att för rådet och Europaparlamentet lägga fram de förslag som kommissionen anser lämpliga för att avhjälpa de påstådda brister som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till.

4. Vidare omfattas rätten till tillgång till yrket av medlemsstaterna befogenheter, och det är följaktligen de som skall övervaka att de berörda bestämmelserna tillämpas korrekt och i enlighet med sitt syfte och att det i förekommande fall vidtas sanktioner för varje brist som har konstaterats.

I övrigt finns det inte för närvarande någon statistik över bidrag till uppfödning som har utbetalats i Europeiska unionen till uppfödare som kan ha vanvårdat sina djur.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EGT L 221, 8.8.1998.

(2002/C 205 E/032)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3382/01

från **Cristiana Muscardini (UEN)** till rådet

(7 december 2001)

Ämne: Mordet på fyra journalister i Afghanistan

Den 19 november mördades i Afghanistan, på den väg som går från Jalalabad till Kabul, fyra journalister, däribland korrespondenten för *Corriere della Sera*, Maria Grazia Cutuli. De ingick i en konvoj av fordon och satt i den första bilen, den enda som drabbades av det mordiska bakhållet och som lämnades kvar av resten av konvojen. Den italienska journalistens sista artikel var resultatet av en undersökning som hon hade genomfört tillsammans med en spansk reporter från *El Mundo* om fyndet av ampuller med nervgas som innehades av Al Qaidas milis. Chauffören och en tolk som reste med de fyra journalisterna tilläts fly och kunde informera om det inträffade och få resten av kolonnen att vända tillbaka. Denna sistnämnda omständighet liksom att inget föremål hade stulits ger anledning att misstänka att det inte handlade om ett rån eller en demonstrativ handling mot utländska journalister (en av dem var faktiskt afghan) utan om en regelrätt avrättning.

Känner rådet till ytterligare omständigheter utom de som offentliggjorts av tidningarna?

Avser rådet att genomföra en undersökning med de medel som regeringarna förfogar över för att fastställa om det mordiska bakhållet var överlagt och beordrat av någon som kunde ha intresse av att tysta röster om förekomsten av kemiska vapen inom Al Qaida?

Anser inte rådet att det är lämpligt att fördjupa undersökningen till att gälla eventuella förbindelser med andra terroristgrupper eller med regeringar i andra länder för framställning och handel med dessa kemiska vapen, för att på så sätt tills vidare förhindra att de kan användas?

Anser inte rådet att det är nödvändigt att ställa upp beväpnad eskort för journalister som i krigszoner utför den viktiga och oumbärliga informationsfunktionen?

Svar

(13 maj 2002)

1. Rådet beklagar djupt mordet på fyra journalister den 19 november 2001 i Afghanistan och erinrade i sina slutsatser av den 10 december 2001 om det angelägna i att förbättra säkerheten för medierna. Rådet har emellertid ingen ytterligare kännedom om andra fakta omkring denna incident än de som publicerats i medierna.

2. Med tanke på den rådande osäkerheten och den speciella politiska och militära situationen i Afghanistan just nu, ser rådet ingen möjlighet för EU att utföra någon ingående undersökning på plats för att utröna om bakhållet, som kostade fyra journalister livet, var överlagt och beordrat eller inte. Under alla omständigheter kommer unionen att anstränga sig för att, i samarbete med medlemsstaternas diplomatiska beskickningar i Kabul, få fram så exakta upplysningar som möjligt om mordet.

3. Frågan om den nya tillfälliga ledningen i Kabul kommer att kunna garantera journalisters säkerhet eller inte, ens med militär eskort över hela Afghanistans territorium, kommer att besvaras mot bakgrund av utvecklingen under de närmaste veckorna. Det är inte fastslaget att ett ständigt militärt skydd skulle vara fördelaktigt för pressfriheten.

(2002/C 205 E/033)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3397/01

från Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) till rådet

(13 december 2001)

Ämne: Gibraltar

Inom ramen för den s.k. Brysselprocessen har de brittiska och spanska utrikesministrarna enats om att nå en allmän överenskommelse om Gibraltar före sommaren 2002. De valda representanterna för Gibraltars befolkning har dock vägrat delta i förhandlingarna, eftersom de kräver att områdets självbestämmanderätt först skall erkännas. Även om det i den gemensamma kommunikén efter ministermötet konstaterades att det är viktigt att Gibraltars röst blir hörd sägs det ingenting om självbestämmanderätten.

FN betraktar Gibraltar i dag som en koloni. Frågan togs upp på nytt den 10 oktober 2001 i den fjärde avkoloniseringskommittén.

Kan EU verkligen acceptera att det finns en koloni på dess område, i strid med invånarnas vilja, trots att de är de enda som har legitim rätt till självbestämmande?

Svar

(13 maj 2002)

Rådet uppmanar den ärade parlamentsledamoten att ta del av svaret på frågan E-3257/01 som ställdes av Nirj Deva.